

အဆုံးမှ စီးဆင်းသော

နေလရောင်

(၁)

သမီး အချိန်ဆိုတာလည်း သိပ်အကုန်မြန်တဲ့ အရာလို့ပဲ ပြောရမလား...
လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်(၆၀)ကျော်...။

ခင်မေကျော်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး လူဖြစ်လာခဲ့တာ လောကကြီးကို ပညာ
အလင်းတွေ ဖြန့်ဝေဖို့ပဲ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်။

ငယ်ငယ်လေး ကတည်းက စာသင်တာကို ဝါသနာ ထုံလိုက်တာမှ
တစ်ယောက်ယောက်ကို စာရှင်းပြရမယ်၊ စာပြပေးရမယ် ဆိုရင် သူ
မျက်လုံးတွေက အရောင်တွေကို တလက်လက် တောက်နေ တော့တာ။

တစ်တန်းတည်းက သူငယ်တန်း ကလေးတွေကို စာပြတယ်။ နှစ်တန်း
ရောက်တော့ သူငယ်တန်း၊ တစ်တန်း ကလေးတွေကို စာပြတယ်၊ ဒီလိုပဲ
အလယ်တန်း ရောက်တော့ မူလတန်း ကလေးတွေကို စာပြတယ်၊
အထက်တန်း ရောက်တော့ အလယ်တန်းရော မူလတန်းရော ကလေးတွေ
ကို အားရင် အားသလို စာပြပြန်တယ်။ အဲဒီခေတ်ကလည်း ကျူရှင်တွေ၊
ဂိုက်တွေ မရှိသေးတဲ့ ခေတ်ကိုး။ ဒါပေမဲ့ စာပြတာ ငွေလိုလို့ မဟုတ်ဘူး
နော်။ ခင်မေကျော် စားဖို့ သောက်ဖို့ရော၊ ပညာသင်ဖို့ရော ငွေမလိုဘူး။ မိဘ
တွေက ထားပေးနိုင်တယ်။ ခင်မေကျော်တို့ မောင်နှမ အားလုံး ခြောက်
ယောက် ရှိတယ်။ ခင်မေကျော်က နံပါတ်(၅)။ ကျန်တဲ့လူတွေ ကျောင်းပြီး
တဲ့ လူလည်း ပြီးပြီ။ မပြီးတဲ့လူလည်း မပြီးသေးဘူး။ အားလုံးက ကိုယ်လုပ်
ရမဲ့ အလုပ်ကို ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်ကြတယ်။ မိဘကိုလည်း အားလုံးက
ရိုသေပြီး ပြောစကား နားထောင်ကြတယ်။ မောင်နှမတွေထဲမှာ ခင်မေ

ကျော်နဲ့ ရုပ်ရော ဟန်အမူအရာရော အတော်ဆင်တဲ့ အစ်မကြီး မခင်မေသီ ကလည်း ကျောင်းဆရာမ ပေပဲ။ ဒီလိုမျိုးရိုး ရှိလို့လည်း ခင်မေကျော်က စာသင်တဲ့ဘက်မှာ ပိုပြီး ဝါသနာ ထုံတာလား မပြောတတ်ဘူး။

ခင်မေကျော် ကိုးတန်းလောက် ထိကို အငယ်တွေကိုရော၊ ရွယ်တူတွေကို ရော၊ ကောင်းကောင်းကြီး စာပြပေး သေးတယ်။ ရွယ်တူတွေကို စာပြတယ် ဆိုတာ ဆရာကြီး လုပ်ပြီး အပေါ်ယံ ပြတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ စေတနာနဲ့ စေ့စေ့စပ်စပ်ကို ပြတာ။ သူများကို စာပြတော့ သူလည်း ရသွားတယ်။ ကိုယ် လည်း ပြန်မှတ်မိသွားတယ်။ "ကုသိုလ်လည်းရ၊ ဝမ်းလည်းဝ" ဆိုတာမျိုး ပေါ့။ အဲဒီလို အလုပ်မျိုးကို ခင်မေကျော် သိပ်သဘောကျတယ်။

ဆယ်တန်းလောက် ရောက်မှ ခင်မေကျော် စာပြတဲ့ အလုပ်ကို ရပ်လိုက် ပြီး ကိုယ့်စာကိုပဲ သေချာ ကြည့်တော့တယ်။ ဒါကတော့ သူသူကိုယ်ကိုယ် ပဲ လေ။ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဆိုတဲ့ တံတိုင်းကြီး ကို ကျော်ဖြတ်ဖို့ ကျားကုတ်ကျားခဲ ကြိုးစားကြရတဲ့ လူတွေချည်းပဲပေါ့။ ဒါတောင် ခင်မေ ကျော်က သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စာစုကျက်၊ ကိုယ်မရတဲ့ဟာ သူ့မေး၊ သူမရတဲ့ ဟာ ကိုယ့်မေး လုပ်ပေးသေးတယ်။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆိုရင်လည်း ခင် မေကျော်က စာလုပ်ပါတယ်။ အကြိုက်ဆုံး ဘာသာကတော့ သင်္ချာပဲ။ သင်္ချာ ဆိုရင် ခင်မေကျော်က အရမ်း တွက်နိုင်တယ်။ အကြမ်းတွေလည်း အများ ကြီး တွက်တယ်။ တခြား ဘာသာတွေလည်း ညီတူညီမျှ လုပ်ပါတယ်။ ခင် မေကျော်က ဟိုဟာကြီး ဖြစ်ရမယ်၊ ဒီဟာကြီး ဖြစ်ရမယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ် သိပ်မှန်းတာ မရှိပါဘူး။ ကိုယ်ဘာကြိုက်လဲ၊ စာသင်တာ ကြိုက် တယ်။ ဒါဆို ဆရာမလုပ်မယ်။ ဟုတ်တယ်လေ... ဝါသနာ ရှိမှလည်း အနစ် နာ ခံနိုင်မှာကိုး။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်ဘာသာ စိတ်ဆုံးဖြတ် ထားတယ်။ ဆရာမ မဖြစ်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမယ်လို့။
